3 lutego: Świętego Ansgar, biskupa i misjonarz

Tekst Ewangelii (*Mk* 16,15-20): I rzekł do nich: „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśliby co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie”.

Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły.

„Oni za? poszli i g?osili Ewangeli? wsz?dzie, a Pan wspó?dzia?a? z nimi”

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Dziś obchodzimy wspomnienie św. Ansgara (Oskara) (ok. 801, Galia – 865, Saksonia), znanego jako „Apostoł Skandynawii”. W swoim życiu urzeczywistnił on misyjny nakaz Pana: «Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu» (Mk 16,15). W roku 814 przyjął habit św. Benedykta. Od młodości Ansgar głęboko odczuwał wezwanie Chrystusa, by wyjść poza granice tego, co znane i nieść Ewangelię nie tylko tym, którzy mówili jego językiem, lecz także ludom odległych ziem północnej Europy.

Jako misjonarz, a następnie biskup Hamburga-Bremy (832), prowadził życie nieustannej wędrówki pośród ludzi o różnych tradycjach, często pogańskich, gdzie wiara była krucha, a duchowe ciemności głębokie. Wprowadzał w życie ewangeliczny nakaz z odwagą i pokorą, głosząc bardziej przykładem niż słowami oraz żyjąc wymaganiami uczniostwa: postem, modlitwą, ubóstwem i miłością wobec ubogich spotykanych na drogach.

Życie Ansgara przypomina nam, że głoszenie Ewangelii nie jest jedynie zadaniem intelektualnym, lecz domaga się całkowitego daru z siebie. Tekst Marka ukazuje Jezusa posyłającego swoich uczniów z pewnością, że On sam towarzyszy misji: «Pan współdziałał z nimi i potwierdzał słowo znakami, które mu towarzyszyły» (Mk 16,20). W Ansgarze ten misyjny dynamizm staje się namacalny: nie szedł sam, lecz prowadzony mocą Ducha, stawiając czoła chłodom, niezrozumieniu i niebezpieczeństwom, nigdy nie tracąc ufności w obietnicę Pana.

Dziś Kościół nadal żyje tą powszechną misją. Jak powiedział papież Leon XIV: «kluczem całej ewangelizacji jest dawanie świadectwa osobistego spotkania z Chrystusem, przekazywanie tego, cośmy kontemplowali i

przeżyli, aby inni także poznali Pana». Św. Ansgar zaprasza nas do odnowienia codziennego zaangażowania w Ewangelię, do odwagi wychodzenia poza samych siebie oraz do ufności, że Jezus Chrystus nadal potwierdza swoje słowo w historii każdego wierzącego.